

قیام ۲۲ بهمن و نتایج آن

دومین سالگرد قیام قهرمانان توده‌های مردم بویژه زحمتکشان در بهمن ماه ۵۷ نیز فرا رسید. بزرگداشت این روز تاریخی از نظر انقلابیون و زحمتکشان از اهمیت خاصی برخوردار است که بآن خواهیم پرداخت ولی نکته جالب توجه در اینست که رژیم جمهوری اسلامی امسال هم مانند سال گذشته به تبلیغات وسیعی در بزرگداشت قیام بهمن ماه و سوء استفاده از آن بشفخ خود دست زده است ولی بزرگداشت قیامی که توسط سرمایه داران و

دشمنان کارگران و زحمتکشان صورت می‌گیرد، جشن و پایکوبی بر روی ویرانه‌های زندگی مشق بار کسانی که انقلاب کردند و هنوز در انبوه فقر و بی خانمانی دست و پا می‌زنند بواقع چیزی جز فریب و تحمیل توده‌ها و ریشخند قیام تاریخی بهمن ماه نیست. آنها - نی که امروز سالگرد قیام بهمن را با "شکوه" هر چه تمام تر برگزار می‌کنند شاید فراموش کرده باشند که در نیم روز ۲۱ بهمن ۵۷ چه کسانی مردم را از دست بردن به اسلحه و حمله به باگانه‌ها برحذر می‌داشتند در حالیکه در پشت پرده سازش با آمریکا و تصاحب ارتش دست پرورده شاه در جریان بود، چه کسانی بقیه در صفحه ۲

شکست انقلاب دوم

بالاخره پس از ۱۲ ماه در روز ۳۰ دی ماه ۵۹ و محاذ با ۱۰۰۰ سال اولین روز رستاخیز جمهوری آمریکا آ.ی. ریگان شیطان شیطان ها ۵۲ کروگارا آمریکا را آزاد شدند و آزادی آنها از بگطرف اسباب خوشبختی ای بسیار زیاد قدرت پندان رژیم جمهوری اسلامی و همه امپریالیستها را فراهم آورد و از طرف دیگر میلیونها تن بوده تحت ستم امپریالیسم را در بهشت فرو برد در اوائل امر سرمداران رژیم کروگان گیری را انقلابی بزرگتر از انقلاب اول لقب دادند و با سوء استفاده از احیای ساد امپریالیستی و درست توده‌های زحمتکش قدم به قدم راه خیانت به بقیه در صفحه ۲

در این شماره:

- ★ هر دو جناح حاکم، دشمن زحمتکشان حامی سرمایه دار (گزارشی از کارخانه ایرانیت شهران)
- ★ مبارزات کارگران کارخانه ترانس بیگ برای افزایش دستمزد.
- ★ پیروزی کارگران پارس نیت رشت در مقابل یکی از خواسته هایشان.
- ★ پاسخ به رفیق کارگر از رشت.
- ★ خبر از کارخانه پارس الکتریک
- ★ خبر از

پرتوان تر باد اتحاد کارگران علیه سرمایه داران

بقیه قیام ۲۲ بهمن و ...

و برای پیروزی قیامهای بعدی از آنها بهره
 میگیرند. آنها درک خواهند کرد که ریشه و
 اساس بر قیام در خواستها و نیازهای سرکوب
 شده آنان نهفته است. و نتیجه آن تیسر
 میایستی به رهائی آنان از زیر یوغ قیود و
 بندهای نظام ضد کارگری حاکم بیانجامند
 امروز هنوز هم هستند کسانی که گول تبلیغات
 رژیم جمهوری اسلامی را میخورند و گردانندگان
 دولت سرمایه داری نیز از احساسات مذهبی
 مردم استفاده میبرند. ولی حتی برای این
 گروه از مردم که هنوز دشمنان طبقه خود را
 بخوبی نشناخته اند این سوال باقی میماند که
 اسلام و جمهوری اسلامی بدون توجه به سعادت و
 آزادی نوده ها چه ارزشی دارد؟ رژیمی که قادر
 نباشد رماء واقعی و عدالت اجتماعی و آزادی را
 برای مردم تامین نماید بچه دردی میخورد؟
 قوانینی که در خدمت منافع سرمایه داری قرار
 میگیرند چگونه میتوانند سررد حمایت و پشتیبانی
 زحمتکشان قرار گیرد؟ امروز برای بسیاری از
 نوده ها ماهیت رژیم حاکم و کسانی که آگاهان
 در خدمت این نظام به منافع کارگران و محرومان
 خیانت میکنند آشکار شده است. چه آنها کسانی
 که اسلام و احساسات مذهبی مردم را وسیله
 قرارداده اند و چه آنهایی که کمونیسم را
 به وسیله آن برای فریب نوده ها میسندل
 کرده اند (فریب نوده ، فدائیان اکثریت
 و حزب رنجبران) . آنها بر مردم دروغ
 میگویند و خواسته های واقعی زحمتکشان
 را با رونه جلوه میدهند. آنها میگویند
 که نوده ها برای چه قیام کردند و هدف
 واقعی شان رها شدن از بند استبداد
 و بردگی و رسیدن به جامعه ای آزاد و ماری
 از ستم طبقاتی است. آنها از عدم آگاهی
 مردم و عقب ماندگی فرهنگی و نبودن رهبر
 انقلابی سوء استفاده میکنند و با انگشت
 گزاردن بر نقاط ضعف آنان بر مروج
 نارغابیتی نوده ها سوار میشوند تا منافع
 بقیه در صفحه ۸

بودند که بهره های حساس ارتش و ژاندارمهای
 آمریکائی شاه (فردوست و قره باغی) را مخفی
 کردند تا به سازماندهی ارتش شاهنشاهی
 بپردازند؟ ولی قیام شهرآمیز مردم به
 آنها ایمان نداد و چند روزی که تهران و سایر
 شهرهای ایران شاهد جوش و خروش انقلابی
 نوده ها و مسلح شدن عناصر و گروه های انقلابی
 بود جزو لحظات تاریخی و پرشکوه انقلابی
 مردم با حساب می آیند. لحظاتی که انقلاب
 از رهبری مذهبی آیت الله خمینی
 خارج شده و زحمتکشان رهبری خودشان را
 برای گرفتن قدرت احتیاج داشتند. آماده
 بودن سربازان ذهنی و فقدان تشکلات وسیع
 نوده ای با احزاب و سازمانهای رهبری کننده
 انقلابی همه بر روی هم موجب شکست قیام و
 ادامه رهبری روحانیت و استقرار رژیم
 جمهوری اسلامی گردیده قدرتی بر سر کار
 آورد که رهبریت "ترکت" عدم آگاهی
 و بی سازمانی زحمتکشان و کارگران به سر
 نوده ها تحمیل شده بدین ترتیب سربوشت
 میلیونها نفر از نوده های محروم بقیه
 خون دهها هزار نفر از قربانیان انقلاب
 در اختیار رژیمی قرار گرفت که سرور آن
 پس از دو سال حکومت جمهوری اسلامی در مقابل
 ماست. پس از دو سال که از قیام بهمن ماه
 میگذرد، امروز کارگران و زحمتکشان با طاعون
 شکاری و سرگردانی در مقیاس میلیونها
 نفر دستگیری هستند. گرانی فحش کولاک می
 کند. شهادت و قربانی در راه "دفاع از میهن"
 "دفاع از اسلام"، "افزایش تولید و پرکردن
 جیب سرمایه داران" به دوقور در نوده
 زحمتکشان است و دزدی، بیادول و احتکار،
 مال و منال و مقام در نزد حکومت سرمایه
 داران، علی رغم شکست قیام بهمن ۵۷ آن را
 گرامی میداریم. زیرا که حتی شکست قیام
 تجربیات با ارزش برای نوده ها به همراه داشت.
 نوده ها از این تجربیات تاریخی می آموزند

بقیه شکست انقلاب دوم

توده‌های مردم را هموار کردند و دست آخر هم شکست مفتضاحه خود را با استفاذه از وسائل ارتباط جمعی بعنوان پیروزی بزرگ تحویل مردم دادند.

گرچه اکنون پس از گذشت ۱۴ ماه از قضیه گروگانگیری ابعاد خیانت بزرگ سردمداران رژیم جمهوری اسلامی برای توده‌های وسیع روشن شده است و اگر چه در گذشتۀ پاره‌ای از سازمانهای انقلابی سعی نموده‌اند واقعیت این مسئله را روشن کنند بهر حال امروز که مسئله در ظاهر پایان یافته بطور خلاصه اهداف مسئله گروگانگیری و نتایج آنرا بازگو میکنیم:

اما سردامداران رژیم از همان آغاز ماجرای گروگانگیری با دغلكاری فراوان و با سوء استفاده از احساسات دما مپریا لیستی توده‌های تحت ظلم مسم و بیگناه کشاندن توده‌ها بخیا بانها اهداف واقعی خویش را از این مسئله برای مردم مخفی نگاه داشته و بجای بیان حقیقت اهداف دروغین اعلام کردند و مسیر مبارزات ضد امپریالیستی را منحرف ساختند.

در اینکه پس از سرنگونی حکومت ننگین پهلوی سیاست مبارزه همه جانبه‌ای در زمینه‌های اقتصادی - سیاسی و فرهنگی بر علیه سیستم جهانی امپریالیسم بخصوص امپریالیسم آمریکا انجام میگرفت جای تردید نیست و زحمتکشان ایران و در راس همه آنها کارگران قهرمان حاضر به چنین مبارزه‌ای بودند.

بازگرداندن شاه، بیانتکار، محاکمه کارتر عدم مداخله آمریکا در امور داخلی ایران از جمله خواسته‌هایی بودند که رژیم بلافاصله پس از گروگانگیری اعلام نموده پس از تحریم اقتصادی ایران از جانب کشورهای امپریالیستی و حدود دارا ئیهای ایران و همچنین مرگ شاه برد که پس گرفتن کلیه

دارا ئیهای ایران که طبق گفته خود سران رژیم جمهوری اسلامی بالغ بر ۲۴ میلیارد دلار بود و لغو محاصره اقتصادی ایران و پس گرفتن کلیه اموال شاه و خانه‌اش بعنوان شروط آزادی گروگانها از جانب رژیم جمهوری اسلامی اعلام شده.

بالاخره پس از چند ماه مذاکره با آمریکا از طریق الجزایر آقای بهزاد نبوی اعلام نمود که ما پیروز شدیم و آمریکا حاضر شد کلیه شروط ایران را بپذیرد و بدین ترتیب پس از ۱۴ ماه گروگانها آزاد شدند و اما بدین پیروزی ملت ایران که سخنگوی دواستنبود آنرا داده چه بوده است؟

۱- از مجموع ۲۴ میلیارد دلار دارا ئیهای ایران طبق گفته خود سران رژیم فقط ۲/۷ میلیارد دلار به ایران داده شد و بقیه آن به جیب امپریالیستها ریخته شده محاصره اقتصادی ایران شکسته شده مسئله‌ای که قبل از گروگانگیری وجود نداشت ولی پس از تحریم اقتصادی ایران مجبور شد بسیاری از کالاهای مورد نیاز خود را بطور غیر مستقیم از طریق کشورهای دیگر وارد کند و از این راهها ه میلیونها دلار دوباره بحسب امپریالیستها ریخته شده ۳- کارتر هم محاکمه نشد و بجای او حیوان درنده قوی - تری بنام ریگان بقدرت رسید ۴- شاه هم به ایران با گردانه نشد و بدرک واصل گردید ۵- از دارا ئیهای شاه و خاندانش هم که گفته آقای بهزاد نبوی سخنگوی دولت کسی اطلاعی ندا ده بنابراین میلیونها دلار دیگر هم نصیب امپریالیستها گردیده ۶- آمریکا قبول نمود که در امور داخلی ایران دخالت نکند که این مسئله هم فقط برای کسانی که ماهیت امپریالیسم را نشناختند و یا احمق باشند قابل قبول است ۷- رژیم از حاعی عراق با استفاده از موقعیت نابسامان موجود به ایران حمله نمود و خسارات جانی و مالی فراوانی را موجب گشته

اخراج کارگران، آگاه، توطئه رژیم سرمایه داری، جمهوری اسلامی

هر دو جناح حاکم دشمن زحمتکشان حامی سرمایه دار گزارشی از کارخانه ایرانیت تهران

تهران است :

کارخانه ایرانیت تهران واقع در غنی آباد شهر ری ۹۵۰ کارگر و کارمند دارد. تولید اصلی این کارخانه، اسبواج ایرانیت، ورق، لوله و لوله های جفتی و... است و هفتاد درصد از تولید توسط شرکت آب و برق خوزستان خریداری میشود. چندی پیش مزدور نی چون نیگلا، او هانیان و مهندس پژمان به همت کارگران از کارخانه اخراج شدند. این افراد که بعد از اخراج از کارخانه در شرکت مرکزی مشغول بکار بودند، با همکاری بنیاد مستضعفان توطئه کشیده و برای از میدان بدر کردن رقبای خود - عوامل حزب جمهوری اسلامی - مولائی نژاد سرپرست کارخانه و رئیس امور مالیاتی کشاورز را اخراج کردند.

بدنبال این ماجرا شورای اسلامی کارخانه که از طرف حزب جمهوری اسلامی تقویت میشود ضمن صدور اطلاعیه ای از کارگران دعوت کرد، در نخست مجمع عمومی کارخانه در تاریخ ۵۹/۱۰/۳ شرکت کنند، تا به ادعای نویسندگان اطلاعیه درباره "تحولات یکی دو روز اخیر" به سرنوشت کارگران بشتگی دارد.

تصمیم گیری شود. اما در مجمع عمومی شورای ضد کارگری اسلامی بعوض برررسی خواستهای بحق کارگران، از جمله تقاضای بیست درصد افزایش حقوق ها، بطرح مسئله مورد اختلاف خود با بنیاد مستضعفان پرداخت شورا بدین ترتیب میخواست از کارگران بعنوان ابزاری در مبارزه علیه رقیب و از میدان بدر کردن او استفاده کند. در این جلسه اعضای بقیه در صفحه ۵

مروری به کارنامه دو ساله رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی، بی کفایتی و ناتوانی این رژیم را در حل مشکلات کارگران هرچه بیشتر نمایان میسازد. درحالی که کارگران و زحمتکشان میهنمان با بی خانمانی گرانی، کمپایی کالاها و بی کاری دست بگریبانند، هر یک از دو جناح هیئت حاکمه بدون توجه به مشکلات توده های مردم سرگرم مبارزه بر سر بدست آوردن قدرت بیشتر و از میدان بدر کردن رقیب اند. یک روز سردمداران حزب جمهوری اسلامی بنی صدر و اطرافیان او را غیر مکتبی و "لیبرال" مینامند و روز دیگر بنی صدر سران حزب جمهوری اسلامی را با ذخائر طلایی و آزادی کشی متهم میکند. هزار چند گاه نیز هر یک از دو جناح به تناسبات موقعیت از توده های مردم بعنوان سیاه لشکر و بمنظور ترساندن رقیب استفاده میکنند. این بازی کثیف قدرت در کارخانه ها نیز بیسن عوامل وابسته به این دو جناح جریان دارد. از یک سو شورا های اسلامی کارخانه ها که عمدتاً کارگزاران حزب جمهوری اسلامی هستند سعی در بدست گرفتن کنترل کامل کارخانه ها دارند و از سوی دیگر عوامل بنیاد مستضعفان که از طرف عناصر "لیبرال" پشتیبانی میشود، بطرق مختلف تلاش میکنند دست شورا های اسلامی را از کارها کوتاه کرده و مدیریت کارخانه را بدست گیرند. در این میان آنکه بحساب آورده نمیشود، کارگراست گزارشی که در زیر مطالعه میکنید شرحی کوتاه از اختلافات شورای اسلامی و عوامل بنیاد مستضعفان در کارخانه ایرانیت

مبارزه با امپریالیسم جدا از مبارزه با سرمایه داری نیست

بقیه هردو جناح حاکم ...

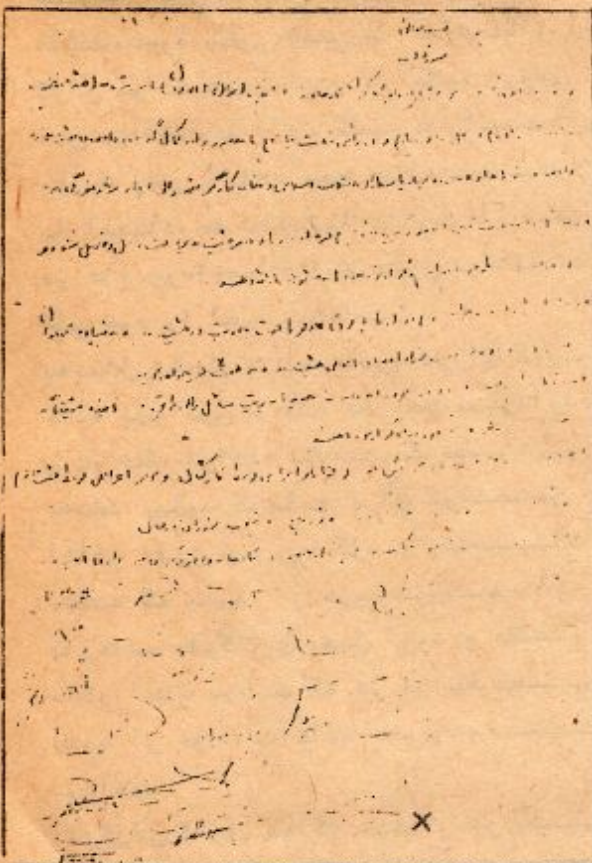
کارگر برگزار گردید. توافق شد، شورا دو نفر جهت عضویت در هیئت مدیره به بنیاد مستضعفان معرفی نماید و تعداد اعضای اصلی هیئت مدیره به هفت نفر افزایش یابد و در مقابل سرپرست کارخانه و رئیس امور مالی اخراج گردیدند بدین ترتیب با عضویت دو نماینده شورا در هیئت مدیره (امتیازی که نصیب شورا شد) و اخراج مدیر کارخانه و مدیر امور مالی (امتیازی که نصیب بنیاد مستضعفان گردید) لااقل موقتاً "دو رقیب سازش گردید". لازم به توضیح است یکی از افرادی که از طرف شورا جهت عضویت در هیئت مدیره انتخاب شده، فردی است بنام محسن راده که در زمان شاه نماینده کارگران و یکی از ساواک‌های معروف بوده است. (کلیشه صورت جلسه با اصطلاح حل اختلاف شورا و مدیریت در همین صفحه چاپ شده است)

بقیه در صفحه ۸

شورا ادعا میکردند که گویا مهندس مولائی نژاد و آقای کشاورز طرفدار کارگران هستند و برای اثبات ادعای خود چنین عنوان میکردند کسیه سرپرستان کارخانه با شورا همکاری داشته برای کارگران بارانی خریده‌اند و علاوه بر آن قول داده‌اند که کارگران بتوانند اضافه کار داشته باشند شورا بنابه ماهیت خود خریدار بارانی را که در واقع بخش بسیار ناچیزی از حاصل دسترنج کارگران بوده و اضافه کاری یعنی حان کردن و استثمار شدن هر چه بیشتر کارگران را بعنوان عملی انقلابی از سوی سرپرست کارخانه قلمداد مینمود.

در همین جلسه یکی از اعضای شورا ضمن سخنان خود از فردی بنام طیرانی بعنوان رئیس هیئت مدیره احتمالی کارخانه تمام میبرد. گفته میشود فرد نامبرده شده از سرمایه داران معروف بوده و اخیراً از امریکا با ایران مراجعت کرده است. مجمع عمومی بی آنکه هیچ ثمری برای کارگران داشته باشد با تکیه بر ولوات نمایان رسیده اما شورا از این جلسه بهره‌ای را که میخواست برده بود چرا که میخواست با جمع کردن کارگران چشم هیئت مدیره و بنیاد مستضعفان را بترساند.

چند روز بعد بدنبال اوگیری درگیریهای بی‌شور و بنیاد مستضعفان، دادستانی انقلاب اسلامی، سرپرستی و تعیین هیئت مدیره کارخانه را به عهده بنیاد مستضعفان و سازمان مالی گسترش و مالکیت واحدهای تولیدی واگذار کرد و طی بخشنامه‌ای به تاریخ ۱۱/۶/۵۹ مهندس علی طیرانی بعنوان رئیس هیئت مدیره تعیین شده شورای اسلامی کارخانه نیز بعد از مجمع عمومی که بمنظور ترساندن رقیب "لیبرالها" تشکیل شد، در پشت پرده با آنها سازش کرد در جلسه‌ای که بتاريخ ۵۹/۱۱/۸ بمنظور حل اختلافات شورا و مدیریت، با شرکت فردی بنام کمال گنجهای اعضای هیئت مدیره و نماینده سیاه پاسداران و نماینده خانه

مبارزات کارگران کارخانه ترانس پیک برای افزایش دستمزد

کارخانه ترانس پیک تولید کننده لامپ تصویر تلویزیون واقع در کیلومتر ۱۷ جاده کرج از جمله کارخانجاتی است که بعد از قیام شامل بند (ج) شده و فعلاً با مدیریت دولتی اداره میشود. تا قبل از قیام صاحبان اصلی کارخانه شرکت هلندی فیلیپس و سرمایه دار معروف ایران حاجی برخوردار بوده اند که فعلاً در ظاهر نقشی در کارخانه ندارند. با توجه به افزایش سرسام آور هزینه زندگی و تورم موجود حدود یکماه پیش کارگران کارخانه که حدود ۲۵۰ نفر میباشند خواستار افزایش دستمزد خویش میشوند. این خواست واقعی کارگران از طریق شورای کارخانه که مرکباً متشکل از کارگران میباشد با هیئت مدیره در میان گذاشته میشود. پس از آنکه هیئت مدیره بطور ضمنی با خواست کارگران موافقت مینماید، در جلسه عمومی این موافقت به اطلاع کلیه کارگران میرسد ولی یک هفته بعد هیئت مدیره با استناد به بهانه های وزارت کار مبنی بر عدم پرداخت افزایش حقوق موافقت قطعی خود را لغو مینماید. بدنبال تصمیم هیئت مدیره شورای کارخانه پیرامون مسئله به بحث میپردازد و دو نظر ارائه میدهند یک نظر معتقد میشود که باید برای گرفتن اضافه حقوق مبارزه کرد و پیشنهاد میکند که باید از خروج تولید از کارخانه جلوگیری بعمل آورد و نظیر دیگر اعلام میکنند که در شرایط فعلی باید از خواست اضافه حقوق دست برداشت. کارگران کارخانه که بیش از هر کس

دیگری شرایط سخت زندگی را تحمل میکنند و بخوبی میدانند که حقوق ناچیزشان کفاف مخارج زندگی فقیرانه آنها را هم نمیکند بلافاصله دستبکار شده و با جمع آوری بیش از ۱۴۰ امضاء از کارگران از خروج تولید جلوگیری کرده و خواستار شرکت هیئت مدیره و نماینده وزارت کار در مجمع عمومی خودشان میشوند. در مجمع عمومی نماینده وزارت کار و هیئت مدیره طبق معمول اعلام مینمایند که شرایط مملکت جنگی است و امکان دادن اضافه حقوق نیست و مانند همه سرمایه داران و نوکران نظام سرمایه داری کارگران خواسته که تولید را افزایش داده و فعلاً از خواست اضافه حقوق دست بردارند. ولی کارگران قهرمان با ایستادگی بر سر خواست خود و اعتراضات شدید به گفته های هیئت مدیره و نماینده وزارت کار و چند نفر عضو راسته به حزب جمهوری اسلامی، اعلام داشتند که تا گرفتن حقوق خویش مبارزه ادامه خواهند داد. پس از ایستادگی کارگران، عناصر سازشکار و محافظ کار شروع به فعالیت نمودند و با عنوان کردن اینکه کارخانه تعطیل میشود در شرایط جنگی انتصاب نادرست است تلاش نمودند که در صفوف کارگران تزلزل ایجاد کنند. در ضمن تلاش های هیئت مدیره و بخشی از شورا هم نتوانست در آراء کارگران خللی وارد کند. هم اکنون ۳ هفته است که کارگران از خروج تولید جلوگیری نموده اند. اگر چه هنوز کارگران به خواست اضافه دستمزد نرسیده اند ولی در طول همین ۳ هفته اکثریت کارگران پی بردند که اتحاد و همبستگی آنها تنها وسیله مبارزه و پیروزی

بقیه در صفحه ۸

آگاهی کارگران، وحشت سرمایه دار

پیروزی کارگران پارس نیت رشت در مقابل یکی از خواسته‌هایشان

چندی پیش از طرف مدیر عامل کارخانه، دستوری مبنی بر منحل کردن شورا صادر گردید که چهره خود و سرمایه‌داران را در مقابل کارگران بار دیگر به نمایش گذاشت. کارگران میدانند که چرا این عاملان سرمایه‌داری از خواسته‌های برحق کارگران و نمایندگان آنان وحشت دارند. آیا کارگران حق ندارند که نمایندگی بی داشته باشند تا از حقوق صنفی سیاسی شان دفاع کنند؟ آیا کارگران حق ندارند نسبت به قانون لغو سود ویژه که در واقع بخشی از مزد خودشان میباشد اعتراض کنند؟ این قانونگذاران مدافع سرمایه‌داری وقتی در مقابل اعتراض وسیع کارگران که خواستار لغو قانون کار هستند قرار میگیرند، ندای انتظار نشنیده میدهند ولی قانونی را به تصویب میرسانند که شاه جلاد جرات تصویب آنرا نداشت. این مدافعین "مستغنی" بجای اخراج کردن عناصر شناخته شده ساواکی‌ها که سوابق آنان برای کارگران مبارز پارس نیت روشن است اقدام به اخراج کارگران مبارزی می‌رند که حقانیتشان و مبارزاتشان برای کارگران زحمتکش روشن است. با هم گزارش زیر را از زبان یکی از کارگران مبارز پارس نیت مرور میکنیم:

"صبح روز ۱۲ دی ماه به روال قبلی وارد کارخانه شدم. وقتی وارد سالن شدم گروهی از کارگران شیفیت بعد از ظهر کار را دیدم که گرد هم جمع شده و حرف می‌زنند. من نیز به جمع آنها پیوستم. یکی از کارگران از میان ما بلند شد و رو به همه گفت: "آیا حاضرید برای گرفتن یک وعده غذا در روز اعتصاب غذا کنیم"، عده‌ای با یک صد گفت: "آری وعده‌ای دیگر گفتند که اعتصاب بدون خواباندن ماشین نمیشود. سرانجام

بعد از بحث‌های طولانی قرار شد که اعتصاب غذا کنیم و کارگران دیگر شیفیت‌ها نیز به اعتصاب پیوستند. یکی از کارگران میگفت: "از زمانی که جنگ شروع شده دیگر خبری از برنج نیست و بنا به حال به ما هیچ چیز نداده‌اند الان می‌گوئیم که دیگر با شکم گرسنه نمیتوان کار کرد. تا این مدت صبر کردیم ولی دیگر صبر نخواهیم کرد." شب‌روز بعد لیستی بنیاد داشت که خط‌کشی شده بود و در آن از کارگران می‌خواستند که هر نوع غذایی را دوست دارند در لیست بنویسند تا اقدار کنند. کارگران هم نوشته و امضاء کردند. لیست را جمع و به دفتر برده شد. روز ۱۹ دی یکی از کارگران با یکی از سرپرست‌ها بحث میکند و سرپرست میگوید که کارگران هر چیزی که باشد می‌خورند ولی خود اعتصاب غذا کرده‌اند که با هم درگیر شده و دستور میدهند که کارگر را از تارخانه بیرون کنند. شخصی وارد کارخانه شده و از کارگر می‌خواهد که نزد رضا قربانی برود. کارگر باخبر میشود و میخواهد که رضا قربانی نزد کارگران بیاید. با وارد شدن رضا خان پارس نیت به میان ما همگی یکی می‌گوئیم: "یا غذا یا اعتصاب غذا" یا همه بر پاشا هیچکس نرسد.

در مقابل مقاومت و یکپارچگی ما آنها نتوانستند دوام بیاورند و با شرمندگی تسلیم شدند و با خواسته ما موافقت کردند. روز ۲۱ دی ماه یک بار، گر سر رضا خان هم پیروز شدیم.

کارگران مبارز

شما سازندگان امروز فردای جامعه هستید همانطوریکه با مقاومت پهلادین و اراده یک یقیه در صفحه ۹

قانون کار را کارگران باید بنویسند

بقیه قیام ۲۲ بهمن و ...

طبقاً خودشان تامین شود. ولی رژیم جمهوری اسلامی و جناح های حاکم و هم چنین سازمانهای سیاسی سازشکار در این دوسالی که از قیام میگذرد چهره پلیس و ضد کارگری خود را برای بسیاری از رحمتکشان به نمایش گذاشته اند. مبارزه طبقاتی با اشکال مختلف رشد قابل ملاحظه ای پیدا کرده و تجربیات گذشته بویژه شکست قیام پرشور ۲۲ بهمن درس بیا ارزشی در اختیار کارگران انقلابی ایران قرار داده. آنها آموختند که پیروزی انقلاب تنها و تنها در گرو آگاهی و تشکّل و اتحاد، رحمتکشان و تحت رهبری سازمان سیاسی و مستقل طبقه کارگر می باشد و پس.

بقیه مبارزات کارگران ترانس پیک

خواهد بود و ضد " ماهیت ضد کارگری هدایت مدیره و نمایند وزارت کار و در واقع دولت نیز برای آنها روشن گردید. اعتصاب کارگران کاخانه ترانس پیک نمونه دیگری از صدها مبارزه و اعتصاب کارگران قهرمان ایران برای تحقق خواستهای بحقشان است. عملکرد نوکران سرمایه داری نشان دهنده ماهیت واقعی آنهاست که سعی میکند با سوءاستفاده از احساسات، هشی کارگران خودشان را به دروغ طرفدار کارگر قلمداد کنند ولی همیشه در عمل ماهیت انانها نشان میدهد که بیس گفتار و کردار آنها چه تفاوتها بی وجود دارد.

بقیه هردو جناح حاکم ...

رفقای کارگر: با هروری مجدد به عملکرد شوراها ی اسلامی و بنیاد مستضعفان و دولت جمهوری اسلامی در میابیم که همگی آن نان حامی منافع سرمایه داران بوده و هر زمان نیز که با هم اختلافی پیدا کنند در واقع بمنظور بدست آوردن سهم بیشتر از حاصل دسترنج کارگران است. کارگران مبارز و انقلابی تا زمانیکه ما در جهت تشکّل و آگاهی خود کام برنداریم و نمایندگان واقعی خود را در شوراها ی انقلابی متشکل نکنیم و به مبارزه بی امان علیه سرمایه داران و دولت حامی آنان نپردازیم، هر دو جناح حاکم همچنان به جیاول و غارت دسترنج ما خواهند پرداخت. ما بارها اعلام داشته ایم اختلافات موجود بین جناحهای حاکم نه در جهت دفاع از منافع کارگران بلکه در جهت تحکیم موقعیت خود و بدست آوردن سهم بیشتر از این توان یغما است. بکوشیم از اختلافات موجود بین این جناحها بمنظور افشاء هر چه بیشتر آنها و تشکّل هر چه بیشتر صفوف کارگران استفاده کنیم

با امید پیروزی

توضیح

به علت کثرت مطالب در این شماره، چاپ دنباله مقاله آموزشی ما کن نگردید. ادامه سلسله مقالات آموزشی در مورد سرمایه داری از شماره آینده دنبال خواهد شد.

بقیه شکست انقلاب دوم

ولی سخن گوی دولت آقای بهزاد نبوی که به بخوبی میدانست در مقابل تمام این سوالات که حق مسلم مردم هستند زبانش لال خواهند شد یکباره اعلام کرد که قصد ما از گروگانگیری فقط این بود که به امپریالیسم آمریکا نشان دهیم میتوانیم با او مقابله کنیم. آیا براساسی پس از این همه ضرر و زیان که نصیب مردم زحمتکش ایران گردید و پس از این همه دروغ و فریب که تحویل خلق الله داده شده شرم آور و خیانت پیشگویی نیست که چنین جوابی به مردم رنج کشیده ایران داده شود؟ اکنون اگر بخشی از هیئت حاکمه ایران از ماجرای گروگانگیری هدف پلید خود یعنی استقرار حتمی حاکمیت حزب جمهوری رسیده است و با کمال بیشرمی اعلام میکنند که گروگانگیری پیروزی بزرگی برای ملت ایران بود و مبارزه ضد امپریالیستی را خاتمه یافته میداند ولی برای زحمتکشان ایران و همه گروهبانان و سازمانهای انقلابی مبارزه ضد امپریالیستی تمام که نشده هیچ بلکه تشدید هم شده است: اگر برای سردمداران رژیم مبارزه علیه آمریکا و بخصوص گروگانگیری فقط وسیله‌ای برای بیرون کردن رقمای دیگر از قدرت حکومتی بود، برای مردم زحمتکش ایران و همه نیروهای انقلابی مبارزه علیه امپریالیسم یعنی قطع کامل نفوذ اقتصادی سیاسی و فرهنگی امپریالیسم است. اگر مبارزه علیه امپریالیسم برای رژیم ارتجاعی ایران وسیله‌ای بود برای قدرت گیری بیشتر و چپاول دسترنج مردم زحمتکش ولی برای مردم قهرمان ایران و بخصوص طبقه کارگر مبارزه علیه امپریالیسم یعنی نابودی سرمایه‌داری و استقرار حکومت زحمتکشان چرا که مبارزه علیه امپریالیسم جدا از مبارزه علیه سرمایه‌داری نیست و اوج گیری مبارزه با مردم و

تشدید اعتصابات و اعتراضات کارگری آغاز امیدوار کننده‌ای است که پایانش برای حکومت جمهوری اسلامی غم‌انگیزتر از پایان حکومت تنگین بهلوی خواهد بود.

بقیه پیروزی کارگران پارس نیت رشت

پارچه خود سلطنت شاه جلاد را بگورستان تاریخ سپردید میتوانید با مقاومت و مبارزه جهت بازپس گرفتن حقوق حقه خود متشکلات شوید. شما نباید به قوانین ضد کارگری تن دهید که هر روز بیشتر از روز دیگر شمارابه بند و استعمار کشد. کارگران باید مشکلات خود را با یکدیگر در میان گذاشته و راه عاجشان را هم نیز با یکدیگر پیدا کنید. آری شما کارگران تنها و تنها در شوراهای واقعی خود که به همت خودتان و در یک مبارزه سخت بدست می‌آید میتوانیست آزادی واقعی را نیز بدست آورید. این سرمایه‌داران و کارفرمایان هستند که سرک حتمی خود را در وجود شوراهای شما کارگران میبینند و هرچه سخت‌تر با آن مخالفت می‌کنند. شما کارگران مبارز اگر بتوانیست خواسته‌های خود را از طریق تشکلات خود پیدا کنید. مسلماً پیروزی از آن شما خواهد بود.

کارگران مبارز

باید بدانید که این قبیل توطئه‌ها مانند متحل کردن شورا و یا به بهانه بوجود آمدن جنگ، ندادن غذای مناسب، نه تنها در کارخانه شما، بلکه در اکثر کارخانه نجات جهت سرکوبی شما کارگران مبارز، توسط سرمایه‌داران بکار گرفته شده است. بگوئید با اتحاد و همبستگی هر چقدر مستحکم تر خود تمام این توطئه‌ها را از جانب دافعان نظم سرمایه‌داری خنثی کنید. به امید پیروزی

آب آخبار

ارج

پارس الکتریک

یک هفته پیش کارگران مبارز کارخانه پارس الکتریک بخاطر مسئله سود و پست و اعتصاب کرده اند که هنوز به نتیجه ای نرسیده اند. طبق آخرین خبر رسیده کارگران از تاریخ ۵۹/۱۱/۱۸ در ضمن تولید کردن از صدور آن به بیرون تا روشن شدن مسأله ویژه که بخشی از حقوق پایمال شده آنان میباشد جلوگیری بعمل آورده اند.

پایخ به رفیق کارگزار رشت

از رهنمودهای تو درباره رفع نارسائی های خبرنامه (از قبیل تاکید بر مقالات آموزشی و درج مقالاتی که حاکی از دردها و مشکلات ملموس پرکارگران باشد، تنوع مطالب و بالاخره ارتباط بیشتر با شهرستانها، نظر خواهی از آنان) متشکریم. درباره مقالات آموزشی و کمبود آن در شماره های اخیر خبرنامه ما با تو موافقیم. تا کنون درباره شیوه های تولیدی ماقبل سرمایه داری سلسله مقالاتی در گذشته منتشر کرده ایم که دنباله آن یعنی شیوه تولید سرمایه داری در شماره های آینده بصورت سلسله خواهد آمد. از وقفه ای که در ادامه مقالات فوق بوجود آمد بپوزش می خواهیم در ضمن از همکاری های تو و سایر رفقای کارگر در جبهه کار خبرنامه به گرمی استقبال میکنیم.

(با درودهای رفیقانه)

اخیراً از طرف کارگران مبارز ارج و تلاش و کوشش فراوان آنان توانستند که شورای قدیمی خود را (که کارگران در این مدت دو سال گذشته تجربه کرده بودند که تنها این شورا در خدمت کارآفران نبوده بلکه بیشتر در جهت تامین منافع سرمایه داران است) عوض کنند و یک شورای جدیدی انتخاب نمایند. اما باز هم کارگران در انتخابات جدید موفق نبوده و مدافعان سرمایه درگاه خانه با هزار و یک حيله و ارباب توانستند شورا را در اختیار خود قرار دهند. به محض رسیدن به قدرت نمایندگان اقدامات ضد کارگری خود را شروع کرده و تارگر جوانی را بدلیل دانستن جریان ۱۵ میلیونی بخاطر شغلش در حسابداری اخراج کنند و دهقان یکی دیگر از نمایندگان انتصابی تارگران را با تهدید و ارباب کاری کردند که استعفا دهد و بقیه نمایندگان اعلام کرده اند که دهقان حق ندارد در مجمع عمومی علت استعفای خود را توضیح دهد. کارگران باید بدانند که شورای واقعی آنان از دل مبارزات خودشان بیرون خواهد آمد و برای این کار احتیاج به همبستگی و آگاهی بیشتر دارند تا بتوانند شورای واقعی خود را تشکیل داده و در مقابل این زالوفشان سرمایه دار و نمایندگان آنان ایستادگی کنند.

برقرار باد شورا های واقعی کارگران و
رحمتکشان

مرکز برابریا لیسم ج. جهانی به سرکردگی امپریالیسم آمریکا